

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžk/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 4016201080
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4016201080.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov: 1. U. G., Ž. XXX/X, Ž., 2. I. J. G., B. XXX/XX, Ž., 3. I. U. G. - Víno Ondrejmiška, Krovinská 126, Machulince, 4. Pozemkové spoločenstvo združenia bývalých urbárikov obce Machulince, Krovinská 126, Machulince, zastúpený: JUDr. Jaroslav Veis, advokát, so sídlom Štefánikova 22, Nitra, proti žalovanému: Obec Machulince, Hlavná 115, Machulince, zastúpený: Linden Law s.r.o., IČO: 53 185 960, Medená 7, Bratislava, za účasti: Obec Žitavany, Športová 5, Žitavany, o správnej žalobe proti rozhodnutiam žalovaného č. 370/2014-005-RB zo dňa 27. augusta 2014 a č. 406/2016-006-RB zo dňa 26. augusta 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/286/2016-205 zo 30. augusta 2018 t a k t o

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietá.
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. augusta 2018, č. k. 11S/286/2016-205 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, odmietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1. U. G., Ž. XXX/X, Ž.I., 2. I. J. G., B.Á. XXX/XX, Ž., 3. I. U. G.Š. - Víno Ondrejmiška, Krovinská 126, Machulince (ďalej len „sťažovatelia“) a 4. Pozemkové spoločenstvo združenia bývalých urbárikov obce Machulince, Krovinská 126, Machulince (ďalej len „žalobca 4“)

domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutí žalovaného č. 370/2014-005-RB zo dňa 27. augusta 2014 (ďalej len „územné rozhodnutie“) a č. 406/2016-006-RB zo dňa 26. augusta 2016 (ďalej len „rozhodnutie o nepovolení obnovy územného konania“).

2. Krajský súd svoje rozhodnutie v podstatnom odôvodnil tým, že z administratívneho spisu zistil, že na základe návrhu obce Žitavany z 18. júla 2014 na vydanie územného rozhodnutia vo veci „Terénne úpravy pozemku p. č. XXX/X“ sa začalo v predmetnej veci územné konanie. Keďže sa územné konanie týkalo rozsiahleho územia (82 582 m²), začiatok územného konania žalovaný oznamoval verejnou vyhláškou (oznámenie začatia územného konania postupom podľa § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, ďalej len „stavebný zákon“). Obdobne, postupom podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona, žalovaný verejnou vyhláškou oznámil územné rozhodnutie. Krajský súd opodstatnenosť postupu žalovaného, ktorý oznamoval začatie územného konania ako aj samotné územné rozhodnutie formou verejnej vyhlášky považoval za postup súladný so zákonom (stavebný zákon) jednak z dôvodu, že sa územné konanie týkalo rozsiahleho územia, jednak z dôvodu veľkého počtu účastníkov (vychádzajúc zo skutočnosti, že jeden z pozemkov susediacich s pozemkom, ktorého sa územné konanie týka, bol v podielovom spoluvlastníctve viac než 100 spoluvlastníkov). Krajský súd z uvedených skutočností vyvodil záver, že „Nepochybil teda žalovaný, ak oznámenie o začatí územného konania a rozhodnutie o využití územia oznamoval účastníkom konania verejnou vyhláškou, ktorá bola riadne vyvesená na úradnej tabuli žalovaného ako i obce Žitavany a žalobca v 3. rade ako obyvateľ obce Machulince (žalovaného) a žalobcovia v 1. a v 2. rade ako obyvatelia obce Žitavany mali možnosť sa s nimi oboznámiť a v prípade nesúhlasu uplatniť i zákonom upravený postup, čo však neurobili a územné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenia dňa 29. 09. 2014 bez toho, aby boli proti nemu uplatnené opravné prostriedky.“.

3. Z uvedených skutočností krajský súd vyvodil, že sťažovateľov nemožno považovať za opomenutých účastníkov a nimi podanú žalobu, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia územného rozhodnutia, nemožno považovať za správnu žalobu opomenutých účastníkov v zmysle ustanovenia § 179 SSP. Krajský súd dôvodil, že keďže sťažovatelia, ako účastníci územného konania, nepodali opravný prostriedok proti územnému rozhodnutiu (ako rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa), ktoré následne nadobudlo právoplatnosť, nemôžu sa sťažovatelia správnu žalobou opomenutých účastníkov domáhať zrušenia tohto rozhodnutia. Na tomto základe krajský súd žalobu odmietol, ako podanú zjavne neoprávnenými osobami aplikujúc ustanovenie § 98 ods. 1 písm. e) SSP.

4. Vo vzťahu k žalobcovi 4. krajský súd žalobu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia územného rozhodnutia, odmietol rovnako aplikujúc ustanovenie § 98 ods. 1 písm. e) SSP avšak na tom skutkovom základe, že žalobca 4. (Pozemkové spoločenstvo združenia bývalých urbárikov obce Machulince) nie je spoluvlastníkom pozemku susediaceho s pozemkom, ktorého sa územné rozhodnutie týka (krajský súd uzavrel, že spoluvlastníkmi sú fyzické osoby, ktoré vytvorili toto pozemkové spoločenstvo), rovnako tak nebol žalobca 4. ani účastníkom územného konania (keďže jeho účastníkom mohli byť len fyzické a právnické osoby vlastniace príslušné spoluvlastnícke podiely). Z uvedeného krajský súd vyvodil, že žalobca 4. nepreukázal žiadny právny vzťah (vlastnícke ani iné práva) k pozemku, na ktorom sa terénne úpravy uskutočnili, ani k susedným pozemkom a nemôže byť považovaný za opomenutého účastníka územného konania.

5. Žalobu v časti, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia o nepovolení obnovy územného konania krajský súd odmietol ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že rozhodnutie o nepovolení obnovy územného konania bolo právnomu zástupcovi žalobcov opakovane neúspešne doručované a zásielka (uložená dňa 5. septembra 2016) sa žalovanému vrátila dňa 26. septembra 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote. Dôvodiac, že boli splnené podmienky podľa § 25 ods. 3 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) krajský súd uzavrel, že rozhodnutie o nepovolení obnovy územného konania nadobudlo právoplatnosť bez toho, aby bol

proti nemu podaný opravný prostriedok a teda nemôže byť predmetom súdneho prieskumu v konaní o správnej žalobe.

II.

6. Proti uzneseniu krajského súdu podali sťažovatelia v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Dôvod kasačnej sťažnosti v jej úvode vymedzili slovami: „... Krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok sú opisom rozhodujúcich skutočností popísaných v žalobe o preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia žalovaného, zo dňa 13.12.2016.“.

7. Sťažovatelia v kasačnej sťažnosti namietali nesprávnosť postupu krajského súdu, ktorý ich žalobu odmietol ako podanú zjavne neoprávnenými osobami resp. ako nepripustnú. Nesúhlasili so záverom, že nie sú oprávnenými osobami na podanie správnej žaloby opomenutého účastníka podľa § 179 SSP. Sťažovatelia tvrdili, že žalovaný vytvoril v územnom konaní dve skupiny účastníkov konania - „Prvá skupina, ktorým sa rozhodnutie doručuje a s ktorým sa majú možnosť účastníci oboznámiť je Obec Žitavany, B. A., T. Q., B. B., Slovenský Pozemkový fond RO, Rímsko-katolícka cirkev, nacionálne (viď územné rozhodnutie) a druhá skupina, ktorých stavebný úrad nazval neznámi - nezistení vlastníci, právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.“. Sťažovatelia tvrdili, že žalovaný mal (vychádzajúc z projektu I. L. K. zo dňa 17. júla 2014, ktorý bol podkladom pre vydanie územného rozhodnutia) vedomosť o tom, že stavba (terénne úpravy pozemku parc. č. XXX/X) môže mať priamy dopad na práva sťažovateľov. Z uvedeného sťažovateľa vyvodili, že „... stavebný úrad opomenul svoju povinnosť, ktorú mu ukladá zákon a úmyselne žalobcov o takomto projekte neinformoval.“.

8. Sťažovatelia ku kasačnej sťažnosti pripojili taktiež znalecký posudok znalkyne Ing. T.X. Y., súdnej znalkyne z odboru ochrana životného prostredia, odvetvie priemyselný a komunálny odpad, odhad škôd v životnom prostredí, č. 04/2017 zo dňa 18. septembra 2017 (ďalej len „znalecký posudok č. 04/2017“) vo veci „Posúdenia navážky odpadu nachádzajúcej sa v k. ú. Opatovce obec Žitavany v súlade so zákonom o odpadoch č. 79/2015 Z. z.“. Uviedli, že predmetom znaleckého posudku č. 04/2017 je posúdenie dopadov činností realizovaných žalovaným na základe územného rozhodnutia. Obsah znaleckého posudku č. 04/2017 sťažovatelia vyhodnotili tak, že „... jednoznačne potvrdzuje, že došlo k rozporu so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Realizácia tohto územného rozhodnutia hrubým spôsobom poškodzuje verejný záujem chránený zákonom, prírodu a ľudské zdravie.“.

9. V závere kasačnej sťažnosti sťažovatelia navrhli, aby „... kasačný súd priznal odkladný účinok týkajúci sa právoplatnosti územného rozhodnutia č. 370/2014-005-RB ...“ a zároveň žiadali, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

III.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľov vyjadril podaním z 25. apríla 2019. Na úvod, k sťažovateľmi predloženému znaleckému posudku č. 04/2017 uviedol, že na tento nie je možné, s odkazom na ustanovenie § 441 SSP, prihliadať. K sťažovateľmi napádanému postupu žalovaného pri doručovaní územného rozhodnutia (keď tento územné rozhodnutie doručoval jednak priamo niektorým účastníkom konania, jednak verejnou vyhláškou) žalovaný uviedol, že ako oznámenie o začatí územného konania, tak samotné územné rozhodnutie, boli doručované verejnou vyhláškou v súlade s ustanovením § 36 ods. 4 resp. § 42 ods. 2 stavebného zákona. Správnosť takéhoto záveru žalovaný dôvodil s odkazom na ním uvádzanú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

11. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že správna žaloba sťažovateľov zo dňa 13. decembra 2016 mala byť v zmysle § 181 ods. 1 SSP podaná v lehote dvoch mesiacov od oznámenia územného rozhodnutia, t. j. najneskôr do 12. novembra 2014. Vychádzajúc zo skutočnosti, že správna žaloba sťažovateľov bola krajskému súdu doručená až 23. decembra 2016 dospel žalovaný k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene a zmeškanie lehoty nemožno s odkazom na ustanovenie § 181 ods. 4 SSP odpustiť.

12. V súvislosti s preskúmaním rozhodnutia o nepovolení obnovy územného konania žalovaný uviedol, že „... sťažovatelia nenapadli kasačnou sťažnosťou zo dňa 22. 11. 2018 právny záver Krajského súdu v Nitre vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného zo dňa 26. 8. 2016, č. 406/2016-006RB (ďalej len „Rozhodnutie o obnove konania“) ...“. K sťažovateľmi uvádzanému dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP žalovaný konštatoval, že sťažovatelia vôbec nevymedzili, s ktorými zákonnými ustanoveniami má byť kasačnou sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu rozporné, z čoho vyvodil, že ide o neúplné a nezrozumiteľné vymedzenie sťažnostného dôvodu. Obdobne tak vo vzťahu k sťažovateľmi tvrdnému dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP žalovaný konštatoval, že sťažovatelia neuviedli žiadnu argumentáciu, z ktorej by bol zrejmý rozpor uznesenia krajského súdu s ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu.

13. Vo vzťahu k návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že „... sťažovatelia v konaní pred krajským súdom nevyužili možnosť odložiť účinky administratívneho rozhodnutia, teda boli pasívni, nie je tu teda podľa názoru žalovaného právny dôvod poskytovať ochranu v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, akým je kasačná sťažnosť.“. Žalovaný taktiež poukázal na to, že sťažovatelia nepreukázali existenciu hrozby závažnej ujmy, ktorá by takýto postup odôvodňovala.

14. Dospejúc k záveru, že kasačnú sťažnosť je možné považovať za zmätočnú, neúplnú a nezrozumiteľnú žalovaný navrhol, aby kasačný súd návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nevyhovel a zároveň „... aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zo dňa 22. 11. 2018 odmietol a pre prípad, že by sa kasačný súd s týmto návrhom nestotožnil, aby ju zamietol, nakoľko nie je dôvodná.“.

15. Obec Žitavany sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľov vyjadrila podaním z 25. apríla 2019. Uviedla, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu a má za to, že v rámci konania bolo predložených dostatok dôkazov na to, aby bolo jednoznačne preukázané, že návrh navrhovateľov je nedôvodný. Navrhla teda „... aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre v právnej veci č. k. 11S/286/2016-205, IČS: 4016201080 potvrdil ako vecne správny.“.

16. Vyjadrenie žalovaného a vyjadrenie obce Žitavany ku kasačnej sťažnosti bolo doručené sťažovateľom dňa 13. mája 2019 na vedomie. Sťažovatelia následne v podaní zo 6. decembra 2019 označenom ako „Kasačná sťažnosť žalobcov proti Uzneseniu Krajského súdu Nitra sp. zn. 11S/286/2016-205 IČS: 4016201080 zo dňa 30. augusta 2018 Oplyvňovanie súdu a orgánov činných v trestnom konaní“ poukázali na obsah príhovoru starostu obce Žitavany, ktorý uviedol, že „Na druhej strane musím povedať, že som našiel z radov orgánov v trestnom konaní vrátane Okresného súdu v Nitre aj „partnerov“, ktorí vnímali situáciu obce ako nezainteresovaní, bez akéhokoľvek vzťahu s obcou a ich názor je v prospech obce“. Poukázali taktiež na skutočnosť, že na Okresnom súde Nitra je vedené konanie pod sp. zn. 25C/379/2016, v rámci ktorého sťažovatelia „... žiadali odstrániť skládku odpadov zo svojho pozemku, ktorú v priebehu roku 2015 a 2016 na pozemok naviezla obec Žitavany ...“. Sťažovatelia v závere podania zopakovali svoj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti („Sťažovatelia navrhujú, aby kasačný súd priznal odkladný účinok týkajúci sa právoplatnosti územného rozhodnutia ...“) ako aj návrh, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

IV.

17. Na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo

všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu. Podľa § 11 písm. h) SSP rozhoduje najvyšší správny súd o kasačných sťažnostiach. Najvyšší správny súd teda ako súd kasačný (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 7 písm. a) SSP, správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

20. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

21. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

22. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

23. Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

24. Senát najvyššieho správneho súdu konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Následne kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 SSP potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

25. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá SSP] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť žalobcu s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) SSP] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 445 ods. 1 písm. c) SSP]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod SSP), ktorý žalobca vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatnenými dôvodmi, ale tiež musí preskúmať opodstatnenosť predloženého dôvodu, resp. v prípade väčšieho počtu, či sú dôvody v kasačnej sťažnosti uvedené oprávnené.

26. Vo svetle skutočností uvedených v predchádzajúcom bode posúdil najvyšší správny súd rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti, ktoré žalobca vymedzil úvodnej časti kasačnej sťažnosti slovami „ ... Krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom dôvody

kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok sú opisom rozhodujúcich skutočností popísaných v žalobe ...“.

27. V uvedenej súvislosti z napadnutého uznesenia krajského súdu pre kasačný súd vyplýva, že krajský súd žalobu odmietol, avšak žalobca ako kasačný dôvod neuviedol ustanovenie § 440 ods. 1 písm. j) SSP (podanie bolo nezákonne odmietnuté) ale explicitne položil dôraz na dôvody zakotvené v ustanoveniach § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Najvyšší správny súd sa zaoberal a posúdil každý z uvedených kasačných dôvodov samostatne pričom vychádzal nielen z referencií na príslušné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, ktoré v kasačnej sťažnosti sťažovatelia uviedli, ale kasačnú sťažnosť posudzoval podľa jej obsahu (§ 55 ods. 3 SSP).

28. Zákonodarca pre účastníka súdneho prieskumu ponúkol prostredníctvom ustanovenia § 440 ods. 1 SSP dostatočne jasnú a prehľadnú hierarchiu dôvodov zoradených pod písm. a) až j) a umožňujúcich nespokojnému účastníkovi (žalobcovi) napadnúť prostredníctvom kasačnej sťažnosti zákonnosť rozhodnutia krajského súdu. Pre kasačný súd je jednoznačné, že zámerom zákonodarcu v prípade dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) SSP bolo umožniť sťažovateľovi spochybnenie súdneho rozhodovania v merite veci, t. j. vadnej aplikácie možno nesprávne určenej hmotnoprávnej normy na dostatočne zistený skutkový stav; naopak v prípade dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. j) SSP zákonodarca sledoval umožniť spochybnenie procesného názoru správneho súdu pri aplikácii konkrétnej procesnej normy, ktorá výnimočne oprávňuje správny súd na odmietnutie súdnej ochrany vzhľadom na nespĺnenie procesných podmienok zabezpečujúcich riadnosť súdneho prieskumu negatívne vymedzených pod písm. a) až h) v odseku 1 § 98 SSP. Za uvedeného procesného stavu (kedy kasačná sťažnosť smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd žalobu s odkazom na ustanovenie § 98 ods. 1 písm. e) resp. § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol) sa preto kasačný súd nemôže zaoberať sťažnostnými bodmi pri dôvode vymedzenom sťažovateľom podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP mohol by ich však zobrať do úvahy pri vyhodnotení dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP. Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP najvyšší správny súd taktiež poukazuje na ustanovenie § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Aplikujúc citované ustanovenie § 440 ods. 2 druhá veta SSP najvyšší správny súd posúdil vymedzenie kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP sťažovateľmi, ktorí ho v podstatnej miere určil práve referenciou na žalobu, konkrétne slovami „... dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok sú opisom rozhodujúcich skutočností popísaných v žalobe ...“. Sťažovatelia v ďalších častiach kasačnej sťažnosti neuviedli aké právne posúdenie krajského súdu považujú za nesprávne a logicky teda ani v čom má spočívať nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Sťažovatelia sa v podstate obmedzili na konštatovanie, že správny orgán pri doručovaní územného rozhodnutia vytvoril dve skupiny účastníkov konania (teda tých, ktorým územné rozhodnutie doručoval priamo a tých, ktorým bolo územné rozhodnutie oznámené formou verejnej vyhlášky), z čoho po tom, ako citovali ustanovenie § 3 správneho poriadku, vyvodili záver, že, ... stavebný úrad opomenul svoju povinnosť, ktorú mu ukladá zákon a úmyselne žalobcov o takomto projekte neinformoval.“. V kasačnej sťažnosti (ktorá je koncipovaná skôr ako kritika postupu prvostupňového správneho orgánu pri oboznamovaní územného rozhodnutia) však absentuje čo i len bazálne vymedzenie právneho posúdenia veci krajským súdom, ktoré sťažovatelia považujú za nesprávne.

29. Obdobne, ako dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP posúdil najvyšší správny súd sťažovateľmi uvádzaný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP, ktorý mal spočívať v tom, že sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovatelia však v kasačnej sťažnosti nešpecifikovali žiadne skoršie rozhodnutie kasačného súdu (nie to ešte jeho ustálenú rozhodovaciu prax), s ktorým by kasačnou sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu kolidovalo. Logicky teda sťažovatelia v kasačnej sťažnosti neopísali žiaden odklon krajského súdu od judikatúry kasačného súdu v obdobných veciach, čím sťažovateľmi uvádzaný kasačný dôvod zostal v rovine nepodložených tvrdení.

30. Nakoniec najvyšší správny súd posúdil sťažovateľmi tvrdený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP resp. ich tvrdenie, že krajský súd postupoval procesne nesprávne, čím mal sťažovateľom znemožniť uskutočnenie ním patriacim procesných práv a to až v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že nesprávnosť procesného postupu krajského súdu mala podľa sťažovateľov spočívať v tom, že krajský súd žalobu odmietol, hoci tak urobiť nemal, keďže sťažovatelia boli osobami oprávnenými na podanie žaloby opomenutého účastníka podľa § 179 SSP. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovatelia podaním označeným ako „Žaloba zo dňa 13. 12. 2016 - doplnenie o preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia žalovaného Obec Machulince, zast. Q. Q. starostom obce č. 370/2014-005-RB zo dňa 27. 8. 2014“ zo dňa 6. novembra 2017, ktoré bolo krajskému súdu doručené 7. novembra 2017, svoju aktívnu legitimáciu na podanie správnej žaloby dôvodili odkazom na ustanovenie § 179 SSP. Sťažovatelia v tomto podaní ako dôvod žaloby (odkazujúc na ustanovenie § 182 písm. e) SSP) uviedli, že „... Postup žalovaného je zásadným spôsobom v rozpore s naším právom byť účastníkmi tohto konania, čo žalobca úmyselne opomenul. ... Je nesporné, že sme boli známi účastníci konania, dotknutí územným rozhodnutím a mali sme byť prizvaní a oboznámení nie vo forme verejnej vyhlášky ...“. Hoci sa sťažovatelia v závere tohto podania domáhali zrušenia územného rozhodnutia a rozhodnutia o nepovolení obnovy územného konania (nedomáhali sa teda, aby krajský súd v intenciách ustanovenia § 179 ods. 1 SSP rozhodol o povinnosti žalovaného doručiť tieto rozhodnutia sťažovateľom ako opomenutým účastníkom), krajský súd postupoval správne (vychádzajúc z § 55 ods. 3 SSP), keď správnu žalobu sťažovateľov posúdil ako správnu žalobu opomenutého účastníka podľa § 179 SSP.

31. Z obsahu súdneho spisu ako aj z kasačnej sťažnosti vyplýva, že základnou spornou otázkou bolo, či žalovaný postupoval procesne správne, keď územné rozhodnutie oznamoval verejnou vyhláškou podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona resp. či skutočnosť, že žalovaný, popri oznámení územného rozhodnutia verejnou vyhláškou, doručoval územné rozhodnutie aj priamo niektorým iným účastníkom konania (nie však sťažovateľom) predstavuje porušenie práv sťažovateľov ako účastníkov konania. Najvyšší správny súd musí potvrdiť závery krajského súdu, že v prejednávanej veci postupoval žalovaný správne, keď územné rozhodnutie oznamoval formou verejnej vyhlášky podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona, keďže opodstatnenosť takéhoto postupu spočívala jednak v tom, že sa územné rozhodnutie týkalo rozsiahleho územia (82 582 m²), jednak vo veľkom počte účastníkov územného konania. Záver o rozsiahlosti dotknutého územia resp. veľkého počtu účastníkov územného konania nakoniec nenamietali ani sťažovatelia v správnej žalobe a ani v kasačnej sťažnosti, tieto skutočnosti teda neboli sporné. V zmysle kasačnej sťažnosti mala spornosť postupu správneho orgánu (žalovaného) spočívať v paralelnom oznamovaní územného rozhodnutia formou verejnej vyhlášky a doručovania územného rozhodnutia niektorým účastníkom územného konania resp. v opomenutí sťažovateľov pri takomto priamom doručovaní územného rozhodnutia. Podľa najvyššieho správneho súdu postupoval krajský súd správne, keď daný stav (postup žalovaného) nevyhodnotil ako porušenie práv sťažovateľov, odvolávajúc sa pritom na skoršie rozhodnutie kasačného súdu vo veci, kde kasačný súd riešil obdobnú právnu otázku (uznesenie najvyššieho súdu zo 14. novembra 2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžp 20/2011). Obdobne ako najvyšší súd v označenom rozhodnutí aj najvyšší správny súd musí skonštatovať, že hoci postup žalovaného (ktorý kombinoval doručovanie územného rozhodnutia verejnou vyhláškou s doručením do vlastných rúk niektorým účastníkom konania) nebol postupom procesne správnym, nemá táto skutočnosť za následok nezákonnosť doručovania územného rozhodnutia verejnou vyhláškou. Následkom takéhoto nesprávneho postupu je len neúčinnosť doručenia územného rozhodnutia do vlastných rúk niektorým účastníkom konania, čo však nemá vplyv na plynutie lehôt naviazaných na doručovanie formou verejnej vyhlášky. V tejto súvislosti najvyšší správny súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovatelia v kasačnej sťažnosti nenamietali záver krajského súdu, že verejná vyhláška „... bola riadne vyvesená na úradnej tabuli žalovaného ako i obce Žitavany a žalobca v 3. rade ako obyvateľ obce Machulince (žalovaného) a žalobcovia v 1. a v 2. rade ako obyvatelia obce Žitavany mali možnosť sa s nimi oboznámiť a v prípade nesúhlasu uplatniť i zákonom upravený postup, čo však neurobili a územné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenia dňa 29. 09. 2014 bez toho, aby boli proti nemu uplatnené opravné prostriedky.“. Najvyšší správny súd považuje tento záver krajského súdu, ktorý je pre rozhodnutie vo veci zásadný, za záver

správny, reflektujúci obsah administratívneho spisu. Aj pri aplikácii ustanovenia § 179 ods. 7 SSP (správny súd vo veci konajúci po tom, ako sa nestotožnil s tvrdením opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1 SSP) by teda bolo na mieste odmietnutie žaloby.

32. Najvyšší správny súd po vyhodnotení obsahu, štruktúry a logických nadväzností vyhodnotenia jednotlivých skutkových dôvodov dospel k záveru, že krajský súd v napadnutom uznesení postupoval v intenciách ustanovenia § 139 ods. 2 SSP. Otázkou kľúčovou pre rozhodnutie krajského súdu v prejednávanej veci bolo posúdenie postavenia sťažovateľov ako opomenutých účastníkov konania. Krajský súd túto otázku jasne pomenoval, následne analyzoval relevantnú právnu normu a rozhodovacia prax kasačného súdu a v kontexte prejednávanej veci ju nakoniec správne aplikoval. Pre kasačný súd sú teda forma, štruktúra a nakoniec aj obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia v zmysle § 139 ods. 2 SSP dostatočne presvedčivé.

33. Z vyššie uvedených dôvodov, najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť sťažovateľov postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. Vo vzťahu k návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti (ktorý sťažovatelia koncipovali ako návrh na „... odkladný účinok týkajúci sa právoplatnosti územného rozhodnutia č. 370/2014-005-RB zo dňa 27.8.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2014 ...“) treba zdôrazniť, že kľúčovým pojmom v tomto prípade je „hrozba závažnej ujmy“, ktorej preukázanie je súčasťou dôkazného bremena sťažovateľov ako tých, ktorí podali návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Hrozba závažnej ujmy ako jeden z materiálnych znakov (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) je ťažiskom celého tohto „čiasťkového konania“ a od jej preukázania závisí, či kasačný súd prizná kasačnej sťažnosti odkladný účinok, alebo návrh zamietne. Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Musí ísť teda o hrozbu závažnej ujmy na subjektívnych právach žalujúcej fyzickej osoby, právnickej osoby, ďalšieho účastníka konania, osoby zúčastnenej na konaní (§ 442 SSP), alebo v prípade podania návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaným orgánom verejnej správy o hrozbu závažnej ujmy spojenú s nastolením nezákonného stavu. Závažná ujma predstavuje najširšie vyjadrenie pre sťažovateľa neželaného stavu, ktorý by v dôsledku trvania účinkov rozsudku krajského súdu priamo hrozil, alebo už nastal. Vznik ujmy musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom, či iným právnym následkom plynúcim z rozhodnutia krajského súdu. V tejto súvislosti najvyšší správny súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu nie je meritórnym rozhodnutím, ale je uznesením o odmietnutí žaloby podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. e) resp. g) SSP.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší správny súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti dospel k záveru, že nie je daný zákonný dôvod na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keďže aplikáciou právneho názoru krajského súdu v danej veci žalobcovi nehrozí ani nemohla vzniknúť závažná ujma. Najvyšší správny súd preto s poukazom na § 447 ods. 2 veta posledná SSP v spojení s § 188 SSP návrh sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietol a vzhľadom na nesplnenie už prvej z podmienok stanovených v citovanom ustanovení § 447 ods. 1 SSP sa nezaoberal tým, či priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nebude v rozpore s verejným záujmom.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523467'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v spojení s § 167 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523167'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

37. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.